

It Really Is a Sin! Waste in Jewish Law

By: Rabbi Noah Gradofsky

Open House Shabbat "Lunch 'n Learn" Shabbat Shoftim, 6 Elul, 5768 (9/6/08)

Deuteronomy 20:19-20

דברים פרק כ: יט-כ

(יט) כי תצור אֶל עיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָהּ לְגִדּוֹחַ עָלֶיהָ גְרֹזוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאַתָּה לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשִּׁדָּה לְבָא מִפְּנֵיךָ בְּמִצּוֹר :
(כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַה כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֲתוֹ תִשְׁחִית וְכָרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רְדִתָּה :

(19) When you besiege a city for many days to make war upon it to capture it, do not destroy its trees to set an axe upon it, rather you may eat from it, but you may not destroy it, for is a tree man such that it could flee from you into the besieged [city]?

(20) Only trees which you know not to be food bearing trees, those may be destroyed, and you may cut down to build a siege upon the city which makes war with you, until its downfall.

The Torah permits destruction and use of non fruit-bearing trees for use in besieging a city. Although the verse as translated here does not make the rationale clear, the idea seems to be not waste the valuable tree. Note that some (for instance the midrash in Sire) translate the phrase "is a tree a man" as "a tree is man" - i.e. trees are essential to human survival, and therefore may not be destroyed.

Note that the tree in question will, presumably, soon be the property of this conquering army, and yet they are not permitted to destroy it. This verse is used by the rabbis as a jumping-off point to the Jewish law (halacha) of בל תשחית (ba'al tashchit), the prohibition of destroying even ones' own possessions.

Maimonides Mishneh Torah Laws of Kings 6:8-10

רמב"ם הלכות מלכים ו:ח-י

הלכה ח: אין קוצצין אילני מאכל שחוץ למדינה ואין מונעין מהם אמת המים כדי שייבשו, שנאמר לא תשחית את עצה, וכל הקוצץ לוקה, ולא במצור בלבד אלא בכל מקום כל הקוצץ אילן מאכל דרך השחתה לוקה, אבל קוצצין אותו אם היה מזיק אילנות אחרים, או מפני שמזיק בשדה אחרים, או מפני שדמיו יקרים, לא אסרה תורה אלא דרך השחתה.

Halacha 8: We do not cut down fruit trees outside the [besieged] city, nor do we take away from them the water channel so that they may dry up, as it says, "do not destroy its trees," and anyone who cuts down [such a tree] gets lashes.¹ And [this rule is] not only during a siege, but at all places, anyone who cuts down a fruit tree in a manner of destruction is lashed. But we may cut it (a tree) if it damages other trees, or because it damages another field, or because of its great value², [because] the Torah only forbade [cutting down trees] by way of destruction.³

הלכה ט: כל אילן סרק מותר לקוץ אותו ואפילו אינו צריך לו, וכן אילן מאכל שהזקין ואינו עושה אלא דבר מועט שאינו ראוי לטרוח בו, מותר לקוץ אותו, וכמה יהא הזית עושה ולא יקוצנו, רובע הקב זיתים, ודקל שהוא עושה קב תמרים לא יקוצנו.

Halacha 9: Any barren tree may be cut down, even if he does not need it,⁴ and so too a fruit tree that is damaged and only produces a little which is not worth the effort, one may cut it down. And how much should the olives [produced by a tree] be so that one may not cut it down? One quarter kab.⁵ And a palm-tree that produces a kab of dates may not be cut down.

הלכה י: ולא האילנות בלבד, אלא כל המשבר כלים, וקורע בגדים, והורס בנין, וסותם מעין, ומאבד מאכלות דרך השחתה, עובר בלא תשחית, ואינו לוקה אלא מכת מרדות מדבריהם.

Halacha 10: And it is not only trees, but anyone who breaks vessels, tears clothing, tears down a building, plugs a spring, or wastes food in a manner of destruction, transgresses "do not destroy," but [such a person] does not get lashes [for violating the Torah commandment], but rather lashes for rebelling against their (the Rabbi's) words.⁶

The Rabbis expanded the restriction on destruction beyond the destruction of fruit-bearing trees. Any destruction for its own sake is forbidden by the Rabbis. If the destruction has a positive purpose (for instance, tearing down one building in order to build another), the destruction is permitted. Note that it is generally accepted that Jewish law also forbids destruction of one's own body (cf Shulchan Aruch Choshen Mishpat 420:31).⁷

¹ Lashes are a common form of punishment for having violated a Torah commandment

² I.e. if the wood is valuable when sold.

³ I.e. if there is any constructive purpose to cutting down the tree, doing so is not forbidden.

⁴ I.e. if the person has no need for the wood.

⁵ A kab is a measure of volume.

⁶ Violations of rabbinic law does not result in the corporal punishment prescribed by the Torah. However, they are punishable by lashes meted out by a rabbinic court for ones' rebelling from rabbinic law.

⁷ There are notable exceptions. Generally, we do not object to body piercings, presumably because of the decorative effect (i.e. such piercings are more than just destructive).

Sefer Hachinuch Commandment 529

ספר החינוך מצוה תקכט

שלא להשחית אילני מאכל במצור וכן כל השחתה בכלל הלאו
[The 529th commandment of the Torah is] not to destroy food trees during a siege, and all matter of destruction is within this prohibition.

שנמנענו מלכרות האילנות כשנצור על עיר כדי להצר לאנשי העיר ולהכאיב לבותם . . . וכמו כן נכנס תחת זה הלאו שלא לעשות שום הפסד, כגון לשרוף או לקרוע בגד או לשבר כלי לבטלה, ובכל ענינים אלו ובכל כיוצא בהם שיהיה בהם השחתה יאמרו זכרונם לברכה תמיד בגמרא [קידושין ל"ב ע"א] והא קא עבר משום בל תשחית. ומכל מקום אין מלקין אלא בקוצץ אילני מאכל שהוא מפורש בכתוב, אבל בשאר ההשחתות מכין אותו מכת מרדות.

We are restricted from cutting down trees when we besiege a city [which one would do] in order to trouble the inhabitants of the town and to afflict their hearts . . . And similarly, falling into this same prohibition is not to make any manner of loss, for instance to burn or tear clothing, or to break vessels wastefully, and with regards to all this, and all like it where there is destruction, the sages of blessed memory said consistently in the Gemara (=Talmud), "but he has transgressed "do not destroy." However, we only give lashes for one who cuts down a fruit tree which is explicit in the scripture, but for other destruction we lash him (the transgressor) with lashes of rebelliousness.

שורש המצוה ידוע, שהוא כדי ללמד נפשנו לאהוב הטוב והתועלת ולהדבק בו, ומתוך כך תדבק בנו הטובה ונרחיק מכל דבר רע ומכל דבר השחתה, וזהו דרך החסידים ואנשי מעשה אוהבים שלום ושמחים בטוב הבריות ומקרבנים אותן לתורה, ולא יאבדו אפילו גרגר של חרדל בעולם, ויצר עליהם בכל אבדון והשחתה שיראו, ואם יוכלו להציל יצילו כל דבר מהשחית בכל כחם, ולא כן הרשעים אחיהם של מזיקין שמחים בהשחתת עולם . . .

The root of this commandment is known [to be] so that it teaches our souls to love the good and beneficial and cleave to it, and through this good will cleave to us and we will distance from all evil and from all manner of destruction. And this is the manner of the pious and of deed who love shalom and rejoice in the benefit of creatures (i.e. people) and drawing them close to Torah and they do not waste so much as a mustard seed in the world and any waste or destruction that they see troubles them and if they can preserve [an item] they would preserve it from destruction with all their power. Not so the evildoers their brothers of damage, who rejoice in the destruction of the world and they destroy . . .

Sefer Hachinuch discusses how cutting down trees for beneficial purpose is permitted. See Maimonides discussed above.

ודרך כלל אסרו זכרונם לברכה לעשות כל דבר של השחתה, והמשחית שום דבר מתוך חמה אמרו עליו [שבת ק"ה ע"ב] שהוא כעובד עבודה זרה, שכן דרכו של היצר הרע היום אומר לו עשה כן ואם יאמין אותו למחר יאמר לו לך עבוד עבודה זרה, כלומר שכל אדם חייב לגעור ביצרו ולכבוש תאוותו עד שיגביר נפש המשכלת על נפש המתאוה עד שתהיה לה לאמה והיא גברת לעולם ועד. ואמנם הביאו בגמרא [שם] מעשים בקצת החכמים שמראים עצמן כעוסים כדי ליסר בני ביתם ולזרזן ומשליכין מידם שום מאכל או שום דבר, ומכל מקום השגחתם היתה בהם לעולם שלא ישליכו דבר שיהא נשחת בזה. ויתר פרטי המצוה בבבא בתרא פרק שני. . . .

And in generally, [the sages] of blessed memory forbade doing any manner of destruction, and one who destroys any item out of anger, they say regarding him that he is like an idolater, which means to say that every person much struggle with his [negative] inclinations and to conquer his desires until the wise soul overpowers the desirous soul until it [the wise soul] becomes as a master and she [the desirous soul becomes] his maidservant forever and ever. . . . and the rest of the specifications of this commandment are found in [in the Talmud in tractate] Bava batra. . . .